

Entrada

En el túnel

Per JesusR el dl., 29/04/2019 - 18:20

Quan l'avi ens explicava històries dels temps passats tothom callava. Ell no començava si no hi havia silenci absolut. Sempre era interessant, sempre hi havia un moment que ens feia riure, i sempre hi havia un ensenyament amagat. Han passat els anys i encara ho recordem.

“Fa molt de temps, una tarda del mes de juliol vaig agafar el gran metro que en dèiem —direcció LESSEPS. En aquell temps tenia el final en aquella plaça. La gent podia fumar en el metro i es respirava un aire dens i una calor insuportable. El tren anava absolutament ple, de gom a gom.

Feia poca estona que havíem sortit de la plaça de Catalunya quan la llum va començar a fer pampallugues i es va escoltar una mena d'explosió. El tren va parar i ens vam quedar a les fosques. Feia una calor infernal, érem al mig del túnel i crec que tothom es va començar a posar nerviós. Uns segons després la gent, neguitosa, callava.

De sobte, un home que era a prop meu, amb veu forta i accent andalús, va dir cridant: “Atención, señores viajeros, ahora la compañía repartirá las coca-colas”. Tots vam esclatar a riure, i molts van aplaudir la sortida d'aquell home, que no sols era un graciós sinó un home savi en psicologia de masses. Al cap de poca estona la gent parlava... i, segurament per pura casualitat, va tornar la llum, i tornàrem a funcionar. Per cert, que a la parada d'Aragó el tren quasi va quedar buit, per si de cas!!

Nois, una miqueta de bon humor en els túnels frena la imaginació i ajuda a millorar els ànims. Per cert, no feia gaire temps que la Coca-cola s'havia establert a Barcelona.”

En mig dels túnels actuals, mentre es pregonen solucions de tota mena i alguns intenten arrelar, la llum, el bon humor positiu —no el càustic—, ens ajuda a comunicar-nos i a fer més suportable el viatge. L'avi sempre ens feia riure amb les seves historietes, i en trèiem un ensenyament que podia pacificar una mica les pors del moment.
